

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXII.

ZATURDAG den 4den OCTOBER 1834.

N. 40.

A^o 1834.

N° 10.

PUBLICATIE

Houdende kwalificatie op de Leden van den Kolonialen Raad tot het teekenen van Bankbiljetten.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber van de Kolonie Curaçao en onderhoorige eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Dat, met intrekking en buiten werking stelling der Publicatie dd. 4-15 April 1833, houdende kwalificatie op de daarbij genoemde Leden van den voormaligen Raad van Politie alhier, tot het teekenen van Bankbiljetten, de Heeren verkiesbare Leden van den tegenwoordig bestaanden Kolonialen Raad verman, met en benevens den Heer Administrateur van Financiën, hierbij gemachtigd worden tot het onder teekenen der Bankbiljetten voormeld.

Gecorreeerd op: Curaçao den 23 September 1834, het 31ste Jaar van Zijner Majestats Heerzering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

De Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 24 daaraanvolgende.

(w. g.) J. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Koloniale Secretaris.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 September 1834.

A. L. ZOO JOHANNES BLYDE, Burger en Inge-

ten van het onderhoorige eiland Bonaire, zich by

rekwest aan den Gezaghebber dezer kolonie verzoegt

heeft, met verzoek om te mogen verkry-

gen een manumissie voor de hem in eigendom aankomende

Slavin MARIA CLEMENTINA en hare Kinderen met

naam: PAULINA URSELINA en ARNILLA JULIET, zoo is het dat de Gezaghebber, na vooraf den

Kolonialen Raad te hebben gehoord, goedgevonden

heeft zulke algemeen bekend te maken en een legelyk

discreet regt of pretentie op de genoemde Slavin niet

spatieren op te roepen, op binnende der tyd van drie

weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de

officiële gilden zal zijn geplaatst geweest, van hun

verzoeken regt of pretentie tot Koloniale Secretaris aan-

teekening te doen; zullende na verloop van dien tyd,

de verzochte brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris,

J. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 September 1834.

A. L. ZOO ABIGAIL MICHAEL JEUDAN, LAO,

zich by rekwest aan den Gezaghebber dezer kolonie

verzoegt heeft, met verzoek om te mogen verkry-

gen een manumissie voor de hem in eigendom aankomende

Slavin MARIA CLEMENTINA, zoo is het dat de Gezaghebber, na vooraf den

Kolonialen Raad te hebben gehoord, goedgevonden heeft zulke al-

gemeen bekend te maken en een legelyk discreet regt of

pretentie op de genoemde Slavin niet spatieren op te

roepen, op binnende der tyd van drie weken, na dat

deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dag-

bladen zal zijn geplaatst geweest, van hun verzoeken

regt of pretentie tot Koloniale Secretaris aan teekening

te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzoch-

te brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris,

J. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende Vendameester dezes eilande, als daartoe by dispositie van den HoogEd. Ge-
strengen Heer Gezaghebber dezer Kolonie, in dato 18 dezer, No. 502-5 gemachtigd, maakt by de, voor
zoo veel noodig als dienstig, bekend, dat volgens ar-
tikel 9 van zyne Instructie aan hem toegekend
zynde het regt van Paralele Excutie, dat regt by
voormelde Gouvernements dispositie is gehandhaafd,
en dien ten gevolge by de invordering der Schulden
van het Venda Kantoor in het vervolg dien over-
eenkomstig zal worden gehandeld.

De Vendameester voornoemd,
THEOD. JUTTING.

Den 24 September 1834.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale Ge-
machtigden van Mevrouw Dewedde W. H. PHILIPSEN en op Maandag den 6den der aanstaande
maand October, by Publieke Opveiling, op zeer
voordeelige voorwaarden, ter Weeskamer doen ver-
koopen:

EENE PLANTAGIE, genaamd RUSTENBURGH, met
meulenzels, Woonhuis en andere Gebouwen, ge-
legen in de Oost Divisie, Derde District.

EENE PLANTAGIE, genaamd VREELAND, met
meulenzels, Woonhuis en andere Gebouwen, ge-
legen in de Oost Divisie, Derde District.

TWEE STUKKEN GRONDS, genaamd MATANTIE,
met het daarop staande Stoepluis, gelegen in de
Oost Divisie, Derde District.

Alomtegenwoordig in de handen van de Staat.

G. VOS JR. Weeskamer,

A. MATTEY.

Den 19den September 1834.

NB. De Koop en Opdragt, alsmede de Reclame-
van van bovengemelde Effecten, met en be-
nevens de voorwaarden by den verkoop, zul-
len vier dagen vóór den verkoopdag, op het
Venda Kantoor, ter lecture liggen.

De Kunst op Rijk worden.

Hoe moeilijk deze kunst ook is, en hoe weinig dezelve ook versmaad heb-
ben niettemin de beroemde Franklin en
anderen heilzame voorschriften deswege
te boek gesteld, welke men niet genoeg
kan beherigen; doch andere tijden ver-
eischen andere regels en met de denkwij-
ze verandert ook de weg tot den rijkdom.
Zuinigheid en spaarzaamheid zijn te allen
tijde nuttig; hy, die doelmatig spaart,
geeft een blijk van verstand en doortzigt.
Maar het sparen is niet genoeg in eenen
tyd wanneer, als thans, het winnen zoo
moeijelyk is. Men moet meer werken en
daarby meer vaardigheid aan den dag leg-
gen, dan men vroeger had. Het is niet
en zyn beroep niet grondig verstaat, zal
door anderen, die vaarsiger en geschikter
zyn dan hy, van werk en brood beroofd
worden. Men moet het werk goedkoop
leveren en echter moet dit werk even
smaakvol en doelmatig zijn, wanneer men
koopers aantrekken wil. Goedkoopheid
geeft aanleiding tot onbillig bezettingen en
goede waarde zal katanen aan, welke men
niet ligt verliest. Men vermijde derhalve
alle onnodige uitgaven; men arbeide
naarstig, verstandig en langer, en de ge-
wonnen stuiver wordt spoedig een gulden

voor hem, die weet te sparen. De spaar-
zaamheid is eene deugd, welke geluk en
aanzien bevordert, en verschildt evenzeer
van schraapsucht als van verkwisting. Hy
die stuiver, een gulden wel heeft behaagd, brengt
veel meer en geeft in een huis.

Met spaarzaamheid, bekwaamheid, en
lijt, verbindt men zucht naar orde. Ad-
betgeen op den behoorlyken tyd en aan
de behoorlyke plaats gedaan wordt, bevoe-
den elken arbeid, verzeekert het welgeluk-
ken daarvan en maakt vrienden. Orde is
een blyk van verstand, en door verstand
voert men bys elke tyd doordachte on-
derzaking gelukkig uit. Hy, die orde
bemint, wint soowel aan tyd als aan zelf-
voldoening en vermijdt vele ongelegenhe-
den, welke de ongelooze ondervindt.

Men blijve, welk beroep men ook uitoe-
fene, rijp op zyn levensjaar stilstaan.
Men trachte steeds zyne inzichten te ver-
meeren en te volmaken; men levere
werk, dat een bestaan maar ook eer ge-
aan kan. In het menschelijke leven blijft niets
op hetzelfde standpunt stilstaan; alles
streeft naar verbetering. Het is dus
dwarsheid te wanen, dat men in syn vak
den hoogsten trap van volmaking bereikt.
Men blijve, welk beroep men ook uitoe-
fene, rijp op zyn levensjaar stilstaan.
Men trachte steeds zyne inzichten te ver-
meeren en te volmaken; men levere
werk, dat een bestaan maar ook eer ge-
aan kan. In het menschelijke leven blijft niets
op hetzelfde standpunt stilstaan; alles
streeft naar verbetering. Het is dus
dwarsheid te wanen, dat men in syn vak
den hoogsten trap van volmaking bereikt.

Hy, die rijk worden wil, bezoeke niet
dagelyke openbare plaatsen, waar ledig-
gang, pronkstunt en weelde tot zware af-
gaven aunderding geven. Men ontzette
zich niet het noodwendige, maar men ver-
lijde weelde en verkwisting. Men blijve
te huis; men arbeide des morgens een uur
vroeger, des avonds een uur later dan ge-
woonlyk, en een grooter loon zal de aan-
nemende moeite vergelden. De pronk-
zucht sloot in het verders en kan slechts
kortzigtigen verblinden. Een rijk man spaar-
zaamheid verwerft de eering van allen, van
welke ook gaarne, in geval van nood,
den naam van een behulpzame hand bie-
den.

Koop hetgeen gy niet behoeft, en gy
zult spoedig moeten verkoopen hetgeen
voor u onmisbaar is. Valen hebben zich,
alleen door hun goedkoop inkoop, in het
ongeluk gestort. De gulden is eene be-
drieger, een d'ingende af de armoede,
waar veel onbeschwaard.

Men make zich vroegtijdig gemeenzaam
met het denkbeeld, dat het leved, van de
wieg tot aan het graf, eene school voor op-
voeding en beproefing is, en hy, die op
God vertrouwt, laat in den nood den moed
niet zinken. De mensch is noch voor het
geluk, noch voor het ongeluk geboren. Hy
leere al zyne lichaamskrachten en
geestvermogens doelmatig vormen, ver-
standig bezigen en deugdzaam leeren. Hy,
die dit doel steeds voor oogen heeft, ver-
mijdt niet van het blinde noodlot, hetgeen
hy zelf zich door vlyt, bekwaamheid, moed
en vertrouwen op God verschaffen kan.

klooster der Ursulinenonnen in brand gestoken, dat met alle daarbij behoorende gebouwen, door de vlammen verteerd is. Dit geval heeft eene algemeene ongerustheid verwekt in het gansche gebied der Vereenigde Staten. Daar de brandstichters uit Protestanten bestonden, zoo vreesde men algemeen dat de Katholiken zullen denken dat zulks uit geloofshat is geschied en dat de hand van christelyke broederliefde, die zoo lang bestaan heeft tusschen Protestanten en Katholiken, daardoor zal lyden; om die reden hebben vele aanzienlyke Protestanten in de Unie het plan gevormd om het klooster en andere verbrande kerkelyke gebouwen op hunne kosten veel schooner op te bouwen dan de vorigen waren.

De verandering in het Engelsche ministerie heeft eene groote ongerustheid te Parijs verwekt onder de aanhangers van den burgerkoning, daar het ministerie van Grey het gevoelen koesterde, dat het met het belang van Engeland overeen kwam, om Louis Philippe op den troon van Frankryk te haadhaven tegen de aanvallen der republikeinen.

Toen het dekreet van Don Pedro te Portugal afgekondigd werd, bevelende dat alle kloosters eigendommen ten voordeele van 's ryks schatkist zouden verkocht worden, verboden de priesters het koopen dier goederen aan een iegelyk, op pene van eenwige verdorpenis. Uit de laatste bezigten uit Lissabon blijkt het echter, dat hy de Portugezen de liefde voor aardse bezittingen meer opweegt dan de vrees voor de hel, of dat het licht der wysbegierde ook by hen is doorgedrongen; want hy de verkoop van deze goederen, blijkt het dat dezelve hooger werden opgejaagd dan men zulks had verwacht.

Mengelingen.

Het leven eene huisvader is een stendige opoffering voor het welzyn zyn kinderren; zyn streven, zyne zorgen zyne moeite, alles is hun gewyd. Zyn loon is hunne liefde en hunne verpleging in zyne gevorderde jaren.

Een huisvader moet zich bekend maken met zynen tyd, zyne tydgenooten en de omstandigheden, welke zich rondom hem ontwikkelen; ook zyn verstand behoort hy te gebruiken voor het welzyn zyn gade en kinderren; zy zoo-el als hy zelf, zullen zich wel daarbij bevinden.

Met verstand pare hy matigheid. Hy moet geene genieting overdrijven en ook daarin zyne kinderren ten voorbeeld strekken. Hy moet zelden genoege buiten den kring zyns huisgezins zoeken, en alle verbindingen vermijden, welke tot haat, ruyver, koelheid, droefheid en gebrek onder de zynen aanleiding kunnen geven. Hy bestryde by zyne kinderren alle opwellingen van eer- en heerschzucht en houde hen voortdurend van de gezamenlyke eer terug, een staatkundige rol te spelen.

Hy toone zich overigens welwillend jegens elk zynen natuurgenoeten en wende alle pogingen aan, om, buiten het glibberige pad der staatkunde, der menschheid nuttig te zyn, zoo hy slechts daardoor zyne plichten jegens zyn huisgezin, dat hem nader is, niet verzaakt. Hy schikke zich steeds naar de orde der matechappy, waarin de leiding der Voorzienigheid hem geplaatst heeft.

De rykdom schenkt gemakken maar nimmer gelek. Hy, die vermogen bezit, make daarvan een verstandig gebruik. Hy, die zich door zynen arbeid een vermogen heeft verworven, is steeds een

voor zyne medeburgers nuttig mensch en verhoogt de welvaart en orde van den straat, waarin hy leeft. Door arbeid en werkzaamheid behoudt de mensch de zynen voor gebrek, de ryk voor onwetendheid en verveling.

Het belang van eenen naarzigen man gelykt naar eenen konfytgeboyen. Elk der huisgezinnen werkt voor zich zelve, en verzekert daardoor de welvaart en tevredenheid der overigen.

Ziekte en rampen kunnen adwel den braven als den pligvergeten huisvader treffen; maar de verstandige blijft in het ongeluk zyn hoofd steeds meester, hy draagt geduldig hetgeen hy niet veranderen kan; hy geeft nimmer den moed op, hy blijft steeds de hoop koesteren, dat alles ten beste kan uitvallen en laat slop nimmer door eene den man onwaardige wach op ter weder drukken.

Maar dat edele geduld moet in geene zwakteheid onttaarden; de verstandige huisvader zal niet dulden, dat zyn huisgezin kan door geweld worden; hy zal zich inzonderheid voor zynen en zynen verzetten tegen de ondeugden en wanordelikheden dergenen, welke onopeding en zedelyke beschaving hem aan het hart gaan. Hy zal zich nimmer vermetel in gevechten metten; maar hy zal de afkeer tegen elke aanspading verdedigen, zonder zich te laten afschrikken door de nadelige gevolgen, welke welligt voor hem persoonlijk daaruit zouden kunnen ontstaan.

De gezin zyns levens zal hy verstandig gekozen hebben, en nimmer eene zodanige, welke niet alle de deugden eener goede huisvrouw en trouwe gade deed vooruit zien.

De Werkzaamheid.

De nyverheid dragt de schoonste vruchten; zy schenkt aan byzondere personen geluk, en verhoogt den rykdom des staats.

Hare voorbrenngelen, leveren dauidende bewyzen, dat de welwillende gemeenschap tusschen de natien onderling. Men kan derhalve geene middelen genoeg in het werk stellen, de menschen tot werkzaamheid, tot nyverheid aan te zetten; maar deze schepende werkzaamheid moet verstandig zyn; alles moet op zynen tyd en in de behoortlyke orde geschieden. Hoe voordeelig ook eene doelmatige werkzaamheid voor alles is, heeft evenwel de mensch weinig lust daartoe, omdat hy van aard tot traagheid geneigd is, de rust begint, en zich in het niets doen gelukkig acht. Een bedelaar, dien men zyne leideid vroegst, antwoordde: ach wyja Haerl—hoe gy wilt hoe gelukkig men is, wanneer men niet werkt, gy zoudt een ver—yt sparen en my eene ryke gave schenken.

Daar nu de mensch van aard een neiging tot werkeloosheid heeft, moet men deze neiging pogen te vernietigen en te onderdrukken, omdat zy strydig is met de bestemming des menschen, die in het streven naar een of ander verstandig doel bestaat. Van de vroegste jeugd af, moet men den mensch aan werkzaamheid wennen; want de naarzigheid is een gewoonte, welke men zich door lange oefening eigen maakt en die veel doet winnen, omdat zy eert en voedt. Men gewone dan, van de vroegste jaren, de kinderren aan eene doelmatige naarzigheid, beschave hun verstand en leere hun vele verrigten; het voordel; hoe gering ook, is een groote spoorlag tot arbeiden. De winst, door eigen arbeid verkregen, spoort tot werkzaamheid aan, en knapen en meisje zullen zich verheugen, wanneer zy iets verdienend kunnen. Maar deze werk-

zaamheid moet niet verstand gepaard gaan; haar doel moet loffelyk en goed zyn. Hy, die kundigheden opdoet, vermeedert daardoor zyne begrippen, zyne vooruitzichten, vergroot zyns magt, verschaft zich de middelen tot zyn geluk, en komt zonder moeite zwaarigheden en gevaren te boven, die hem in den weg liggen. Eene vroegtydige vlyt geeft moed en kracht; zy doet ons niet alleen de liefde, maar ook de achting onzer medeburgers verwerven. Men beverbere in de kinderen de werkzaamheid van geest en ligchaam op eene met de natuur overeenstemmende wyze. Men beginne met het ligte, gevebris over tot het moeyelykere, en eindelijk zal men de grootste zwaarigheden weten uit den weg te ruimen. Hetgeen de mensch dit wyl doet, wordt hem ligt. Door gewoonte oefent men met de grootste gemakelykheid zaken uit, welke men te voren als byna ongelooftlyk beschouwd heeft. Men begin in moeyelyk, alle krachten zyn aantakelyk maak, maar de oefening versterkt de zelve, en volharding baart eenen lust, die tot steeds nieuwe werkzaamheid aanpoort. Men bemint zyne kinderren niet, wanneer men hen niet vroegtijdig aan werkzaamheid gewent; men verliest hun geluk, wanneer men niet, reeds in hunne prille jeugd, hunnen geest en hun ligchaam beschaaft, beider kracht versterkt, en hun daardoor zelfvertrouwen en moed inboezemt. De mensch is niet tot ledigheid geboren; hy moet sterk, moedig, standvastig en verstandig worden, om den grooten wereltstryd met zyne medemenschen en met het noodlot te beginnen, en eindelijk te regneren over onverstaad, zedeloosheid en ongodsdienstigheid.

Napels. Napels verdient ten opzichte van den bouwtrant in het algemeen, geenszins den naam eener schoone stad; ondanks deszelfs verhevenen omtrek vindt men de byna alle de schoonheden, welke in de Campagna afgezonderd, welige punten, waaraan gaarne vertoeft, en waar, gelyk in Rome, Turin of Florence, eene samenhangende reeks van fraaye gebouwen het oog boeit. Al de overige straten zyn onregelmatig en meer dan elders in Italië met drek opgezuld; hierby, komt nog, dat in vele wyken de handwerklieden niet slechts hunne werkplaatsen voor de huizen opslaan, maar er ook huishouden. En hoe dikwyls treft men, wanneer men in den vroegen morgen eene wandeling door de stad doet, in eenen hoek, op eenen dunnen hoop stroo, niet zelden ook op den blooten grond, eene Lazarus-familie in diepe rust age, of zich van de laatste ligterplaats ophangende, bezig, hare uit vodden bestaande kleederen in orde te brengen.

Onder de weinige schoone gebouwen, die men hier ziet, bekleedt de Schouwburg di San Carlo den eersten rang, welke, nadat hy in het jaar 1815 door onvoorzigtigheid byna geheel in de asch was gelegd, in eenen grooten edelen styl weder is opgebouwd, en, ten opzichte van grootte, uitwendige bouwkunde en inwendige pracht, alle andere Schouwburgen in Europa overtreft. De ondernemer van dit toneel is een zakere Barbaglia, pachter der openbare geestvilligeerde speelbank, die ook op zyne eigene kosten het gebouw weder opgetrokken en alles veel prachtiger dan ooit te voren hersteld heeft. Deze man, die, gelyk men my verhaalde, uit Milaan, als een arme kofschuisknecht, naar Napels kwam, toen Joseph Bonaparte daar nog regerde, had, door zyn onderhand ingekocht Rood en Zwart, eenen groot vermogen verworven, dat hy in staat was, den tegenwoordigen Koning, toen deze den troon weder beklim, en de kassen byna

geheel ledig waren, aanzienlijke sommen gelds voor te schieten. Ook heeft hij aangeboden van Messina tot aan Palermo eenne Chaussee aan te leggen, mits men hem toestond, in deze beide steden ook eenen bank, gelijk als in Napels op te rigten; waaruit men kan opmaken, hoe voordeelig dit beroep hier te lande is.

Niet zoo schoon door het uitwendige, maar veel belangrijker voor den kunstenaar en oudheidsonderzoeker, is het gebouw Glistudi, waar behalve eenen aanzienlijke bibliotheek en vele schoone, antieke beeldhouwwerken, ook het grootste gedeelte der in Pompeji en Herculaneum uitgegravenen schatten gevonden worden. Dit gebouw, en Capo di Monte, waar zich de Koninklijke verzameling van schilderyen bevindt, uitgezonderd, zal men weinig uitstekende met betrekking tot de schoone kunsten in Napels vinden.

Ook onder de kerken zal de kenners bezwaarlijk eenen aantreffen, welke hem geheel behagen zal. Zelfs de hoofkerk di San Gennaro mynt volstrekt door niets uit, en van binnen is dezelve door gemakkelijke sieraden meer opgepropt, dan schoon, en alleen door eenige altaarstukken van Dominichino merkwaardig. De doopssteen kwam mij wgens zynen Heidenschen oorsprong allers in belangryk voort. Dezelve bestaat uit eenen groote antieke van van Porfier en zou tot de offerdienst van Bacchus bestemd zyn geweest, hetgeen ook door de daar als sieraad zich bevindende Thirsis staven schynt bevestigd te worden.

De daken der huizen zyn bijna alle plat en met steenen belegd, zoodat men gemakkelijk op dezelve rondwandelen, en over vele naastbelendende huizen zich naar eenen bekende begeben kan, alwaar men dan niet, als volgens gewoonte, tot hem op, maar wel oederwaarts klimt. Men ziet ook overal eenen menigte op deze daken en geheele families aldaar den middag houden.

Het beste uitzigt, onmiddellijk op Napels zelf, heeft men, zonder tegenspraak, van den aan den Molo staanden vuurtoren, waar men de stad vlik-vlik zich heeft, en ziet hoe zij zich amphitheatrisch gewijze van het kasteel van St. Elmo af, links naar den Pausilippo en rechts naar Portici uitstrekt, alwaar dan de Vesuvius dit prachtig panorama sluit.

Wie gedruisch en gewoel van menschen verkiest, vindt dit alles in eenen hoogen grad op de Toledostraat, in den omtrek der huizen aan den Molo, waar voornamelijk nieuwzangers, kwakzalvers, poppenspelers en andere soort van volkje hunne talenten uitoefenen. Uit hoofde van den gestadigen samenloop van menschen in dit gedeelte der stad, is hier ook voor alle behoeften der menschelijken levens het meest gezorgd; hier kan men ontbyten, het middag- en avondmaal houden, en dat alles onder den blooten Hemel; daar staan aan alle hoeken kramen, waar men witten blaadt, macaroni kookt, visch bakt, enz. zoodat men er alle uren van den dag zich verzadigen kan. Wil men zich verfrischen, het ontbreekt er niet aan yswinkels, waar men voor eenen Grano (4 penningen) een groot glas Acqua gelata (een soort van limonade) bekooft. By deze gelegenheid moet ik aanmerken, dat ik zelden op eenen andere plaats zulk goed en naar evenredigheid goedkoop ys (Sorbetti) dan in Napels gevonden heb. Het vertier in deze, wgens de heete luchtstreek, schier onontbeerlijke wissel, is hier ook verbaasd sterk. De doortoe vereischt wordende sueuw komt van den Elba, en wordt in groote diepkniffen aan gene zijde van den Vesuvius bewaard, van waar de

zelve dan des nachts in de stad gebragt wordt.

De grot van den Pausilippo is gewis een der voornaamste, merkwaardigheden van Napels. Dezelve loopt in eenen regten lyn bijna een half uur lang onder den Pausilippo voort, en is zoo breed, dat de daar doortrydende wagens elkander gemakkelijk kunnen ontwyken. Het is, inderdaad, verbaasd, dat het menschenhanden mogelijk was, een zoo onzaggelyk werk te voltooien; want het lydt geen den minsten twyfel, meer, dat deze grot haren oorsprong aan de kunst, en niet aan de natuur verschuldigd is. Men vermoedt, dat zich in overoude tyden, zoowel aan deze als aan de andere zijde des bergs, steengroeven bevonden hebben, en men dat later op het den kbeeld gekomen is, den berg geheel door te werken, om eenen gemakkelijken gemeenschap met Napels en de aan gene zijde van den Pausilippo liggende landstreek daar te stellen, waartoe eertyds de hoogstmoegelyke over den berg loopende weg diende. Ofschoon eenige landmanen dag en nacht in dezen onderaardschen berg weg branden, zoo beërcht toch, wgens de aanmerkelijke hoogte des gewels, welke doorgaans by de 80 voeten bedraagt, zulk eenen duisternis in de grot, dat men niet zelden tegen andere daar doorgasende personen aansloopt, of zelfs in gekaats, door de onophoudelyk heen en weder rydende wagens bevaagd te worden. Een ander ongemak is de stof, waarmede deze donkere gaag gestadig is opgeguld.

Veel aangenamer is de weg over den Pausilippo. Kost nadat men, van Napels komende, dezen weg betreedt, komt men voorby de puinhoopen van twee naar paleizen zweemende gebouwen, die dicht aan de zee liggen, en door de beroemde Koningin Johanna gesticht zouden zyn. Het eerste van deze is een landhuis, dat welker den ridder William Hamilton toebehoorde, die zoo vele jaren Engelsch gezant te Napels was. Lange dezen heerlyken weg geniet men het uitzigt op de groote baai van Napels, op de stad zelve en op den Vesuvius; trost wanneer men de hoogte des bergs bereikt heeft en zich reeds afwendt, verliest men hetzelfde, en ziet daarvoor den klimen veranderen, welke door den Pausilippo en het Misenum gevormd wordt, en langs welken zich die streek lands uitrekt, waarop zoo vele wonderen der natuur en de antientendste monumenten uit de gouden eeuw der Romeinen zich bevinden, waar de Grieken welven aanzienlijke volkplantingen hadden, en vele gebeurtenissen uit hunnen sabelryd hebben plaats gehad. Hier liggen de kleine steden Pozzuoli (Puteoli), de Stabiatara, de zweetbaden di San Germano, het meer Agnano, de Hondsgrot, en verder de Phlegreische en Elizeische velden, Bauli, volgens overleveringen door Hercules gesticht, de puinhoopen der oude steden Cumé en Bajé, de grot der Sibillen, de berg Scaurus, het meer Avernus, aan welks oever zich nog de puinhoopen eenen tempels van Proserpina bevinden, en meer andere schier ontelbare belangrijke monumenten der oude geschiedenis. Hier hadden Julius Caesar, Cicero en andere beroemde Romeinen, hunne schoonste landgoederen.

Deze geheele landstreek behoort tot de vruchtbare stukken des Koninkryks, schoon dezelve tevens de duidelykste blyken eenen vulkaanische verworping draagt; want de geheele grond bestaat er grootendeels uit lava, gesmolten metaal, salpeter, zwavel, enz., enz. Op vele plaatsen ziet men onophoudelyk rook en zelfs vlammen van brandenden zwavel uit den grond op-

stygen. De Styx (thans il Mare morte geheeten), de meren Avernus en Agnans zyn waarschijnlijk niets anders dan kraters van uitgebrande vuurbergen. Deze streek moet over het algemeen aan de geweldige verwoestingen en veranderingen, door aardbevingen, bewaakt, onderworpen geweest zyn. Zoo verdween, voor ongeveer drie honderd jaren, in eenen nacht, het Lacriniëch meer bym geheel en al, en in deszelfs plaats verstoonde zich een hooge berg, die nog heden onder den naam van il Monte nuovo aanwezig is.

Wanneer men nu aan de westzijde van den Pausilippo afklimt, zoo komt men tegen over de eilanden Ischia en Nisida bevestigd, en kan dan door de grot weder naar de stad terug keeren. Niet ver van het kleinste eiland Nisida ziet men op het meene de puinhoopen van een gebouw, hetwelk onder den naam van la Scuola di Virgilio bekend is.

Eene der aangenamste wandelwegen rondom Napels is voorzeker ook de Villa reale, een groote tuin, die tusschen de Chiaia en de zee zich uitstrekt, deels in den oud Franschen gedwongen, deels in den meer vryen Engelschen smaak, aangelegd, en met fraai beeldhouwwerk versierd, waaronder de groote groep van den zoogenaamden Farnesiëchen overvloed. Ditt heerlyk park, hetwelk onder de regering van Joachim Murat zeer vergroot en verbeterd werd, is, wgens de nabijheid der stad, op alle uren van den dag vol menichschon; voornamelyk komen er de vreemdelingen, die zich te Napels bevinden, by een.

De menigte van Rytuigen te St. Petersburg.

Misschien is er geene stad in Europa, waar zoo vele rytuigen gevonden worden, als te St. Petersburg. Te Parys rekent men op de 30 personen een rytuig, te St. Petersburg op 5. Hier zyn weinigen van de burgerklasse, die, by het huren van een hais, er niet tevens een hailing by zouden verlangen, en zich ongelukkig achten, indien zij geen rytuig hadden. Tusschen zyn te St. Petersburg de rytuigen geene voorwerpen van weelde, maar van noodzakelykheid; daar men dikwyl een groot eindweegs heeft af te leggen. Byna by elken voetstap kan men zich van een rytuig voorzien. Des winters staan 6 a 7000 sleden in alle gedeelten der stad gereed: men fluit, en dadelijk springen drie of vier voerlieden toe, die hunne dienst aanbieden. Des zomers worden de steden door droshken vervolgen, die eest ter oer zoo talryk zyn. Intusschen rydt alles een bediende, die eenen boodschap te doeb heeft; eenen meid, die naar de markt of naar een winkel gaat: beiden haren een wagentje, en brengen deze bakkonen by hunnen heer in rekening, die zulk gantje betaalt, daar zij des te spoedigers terugkomen. Er zyn rytuigverhuurders, die ten dienste van het publiek, er eenige honderd paarden, wagens en menschen op nathouden, en ze soms voer maanden, ja zelfs voor jaren, verhuren.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULDER & J. F. NEUMAN wa. in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 78. De prijs derzelve is f 12. 'jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eenen Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.